

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2Co/58/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8720200288
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Muránska
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8720200288.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Mariany Muránskej a sudcov JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Martina Barana v spore žalobcu: Železnice Slovenskej republiky, so sídlom: Klemensova 8, Bratislava, proti žalovanému: P. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom O., M. XXXX/XX, o zaplatenie 1.020,55 eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad zo dňa 27.04.2022 č.k. 11C 3/2020-113, jednohlasne takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Nepriznáva stranám náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.020,55 eur s prísl. do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vyslovil, že žalobca má voči žalovanému nárok na 100 % náhradu trov konania ktoré budú vyčíslené samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Vykonaným dokazovaním súd prvej inštancie zistil, že žalobca je správcom nehnuteľného majetku, ktorého vlastníkom je Slovenská republika podľa zákona č. 258/1993 Z.z. a to pokiaľ ide o parcely vedené na LV č. XXX, kat. úz. O. s tým, že na predmetných parcelách sú postavené garáže so súpisným č. XXX, XXXXX a XXXX, zapísané na LV č. XXXX, XXXX a XXXX, kat. úz. O. a ich vlastníkom je žalovaný. Zistil, že žalobca zaslal žalovanému návrhy nájomných zmlúv ohľadom pozemkov, na ktorých sú postavené garáže vo vlastníctve žalovaného, žalovaný odmietol nájomné zmluvy podpísať a v tejto súvislosti namietal výšku nájomného a tiež dva druhy cien za prenájom pozemkov, rovnako v priebehu konania namietal diskrimináciu jeho osoby, keď poukazoval na to, že iní nájomcovia pozemkov, na ktorých sa nachádzajú garáže, platia žalobcovi nájomné 3 eura za celý pozemok ročne, resp. poukázal na diskrimináciu svojej osoby v porovnaní s tými osobami, ktorým žalobca pozemky pod garážami odpredal, čo sa však v jeho prípade nestalo. Súd prvej inštancie ďalej poukázal na to, že žalobca žiada vydať bezdôvodné obohatenie vo výške nájmu za predmetné pozemky v rozsahu 3,98 eur za 1 m² za rok. Zdôrazňoval, že táto výška nájomného bola jednotná a rovnaká pre každú novopripravenú nájomnú zmluvu, pričom žalobca postupne zjednocoval podmienky a výšku nájomného aj v už existujúcich nájomných vzťahoch pokiaľ ide o pozemky zastavenej garážami, ktoré sú vo vlastníctve fyzických osôb. V priebehu konania OS O. sp. zn. 13C 9/2020, predložil žalobca asi 100 nájomných zmlúv, z ktorých je zrejmé, že takáto cena nájmu bola dohodnutá aj v nájomných zmluvách uzatvorených s inými fyzickými osobami - vlastníkmi garáží, ktoré však žalovaný odmietol uzavrieť. Žalobca súdu predložil aj znalecký posudok, z ktorého sa vychádzalo v inom konaní a ktorý podporuje jeho tvrdenia o výške žiadaného bezdôvodného obohatenia. Na vznesenú námietku premlčania žalovaným, žalobca reagoval čiastočným späťvzatím žaloby a úpravou petitu, vec právne posúdil podľa § 123 a § 126 Občianskeho zákonníka

v spojení s § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka. K námietke žalovaného, že je diskriminovaný kvôli výške žiadaného nájomného oproti ostatným nájomcom, súd prvej inštancie uviedol, že toto tvrdenie nie je pravdivé, nájomné vo výške 3,98 eur / rok / m² je vo všetkých nájomných zmluvách, ktoré od roku 2009 po zmene právnej úpravy žalobca postupne s nájomcami uzatváral. Neobstojí ani námietka žalovaného, že mu žalobca odmieta predať pozemky pod garážami na rozdiel od iných vlastníkov garáží. Súd prvej inštancie zdôraznil, že žaloba chráni svoje vlastníctvo a je len na ňom, komu svoj majetok predá alebo nie. Nemusí k tomu uvádzať žiadne dôvody. Poukázal na konanie vedené na Okresnom súde O. sp. zn. 21C 5/2011, medzi tými istými sporovými stranami o vydanie bezdôvodného obohatenia za užívanie pozemkov za iné obdobie s tým, že cena za nájom predmetných pozemkov bola v tomto konaní určená 3,98 eur za m² za rok so zdôraznením, že ide o cenu primeranú vzhľadom na lokalitu predmetných pozemkov, túto cenu považuje žalobca za obvyklú, berúc do úvahy trhové podmienky nájomného, ktoré by nájomca v danom mieste a čase platil, ak by pozemok užíval na základe platnej nájomnej zmluvy. Žalobe preto vyhovel a o trovách konania strán sporu rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP.

3. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalovaný, ktorý navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, aby žaloba bola zamietnutá. Žalobu mal súd prvej inštancie zamietť už len z toho dôvodu, že nie je riadne podpísaná. Nesprávnosť rozsudku súdu prvej inštancie vidí aj v tom, že nie je stanovené, z čoho sa vypočítala výška tzv. bezdôvodného obohatenia. On tvrdí, že nájomné, ktoré mu navrhuje žalobca za užívanie predmetných pozemkov je nereálne vysoké, a preto nebol ochotný ho platiť. Ide o nájomné, ktoré je vypočítané na základe interného predpisu žalobcu - Generálne riaditeľstvo ŽSR, takýmto spôsobom však nájomné, ani bezdôvodné obohatenie určené byť nemôže, ide len o vnútornú smernicu žalobcu. Žalobca je voči nemu subjektom súkromného práva a nemôže si jednostranne určovať nájomné. Naďalej tvrdí, že stanovené nájomné považuje za diskrimináciu voči jeho osobe, keďže pre iné garáže v danej lokalite a pozemky pod nimi stanovil žalobca podstatne nižšiu cenu. Nie je pravda, že by ignoroval uzatvorenie nájomného vzťahu, ale nebol ochotný platiť neprimerané finančné prostriedky žalobcovi, najmä keď tento voči nemu postupuje diskriminujúco a žiada vyššie nájomné ako od jeho susedov. Nesúhlasí ani so závermi znaleckého posudku č. XX/XXXX. Má za to, že takáto výška nájmu je absolútne neprimeraná. Ďalšou vadou konania podľa žalovaného je, že súd mu znemožnil zúčastniť sa pojednávania dňa 27.04.2022. V tejto súvislosti uvádza, že dňa 19.04.2022 doručil súdu žiadosť o odročenie pojednávania s tým, že na deň 27.04.2022 je objednaný na zdravotné vyšetrenie a o tom predložil aj doklad s tým, že toto vyšetrenie bolo ukončené o 11:56 hodine a začalo sa o 7:30 hodine odberom krvi. Uvádza, že toto vyšetrenie už dlhšiu dobu plánoval a nebolo ho možné preložiť kvôli jeho zlému zdravotnému stavu. Žiadosť o odročenie pojednávania súdu doručil 8 dní vopred, avšak túto jeho žiadosť súd prvej inštancie neakceptoval. Poukázal aj na priebeh iného konania, ktoré inicioval na Okresnom súde O. sp. zn. 17C 36/2020, keď odvolací súd uznesením sp. zn. 3Co 3/2021 súdu prvej inštancie prikázal, aby ho nediskriminovali a toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 01.12.2021. Nerozumie, prečo súd prvej inštancie neakceptoval jeho žiadosť o odročenie pojednávania a napriek jeho ospravedlneniu vo veci vykonal pojednávanie dňa 27.04.2022. Na základe týchto dôvodov navrhol podanému odvolaniu vyhovieť.

4. Žalobca navrhol rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť ako vecne správny. Zdôrazňuje, že žaloba, ktorú vo veci podal, je podpísaná a je súčasťou spisového materiálu. Pokiaľ ide o žalovaným spomínaný interný predpis žalobcu, tento bol doložený len ako podporný dôkaz, ktorým žalobca chcel súdu preukázať, že pri stanovení výška nájomného je táto výška rovnaká ako tá, ktorú požaduje v tomto súdnom konaní a ktorá bolo súčasťou zaslaných návrhov z nájomných zmlúv, ktorými sa žalobca niekoľkokrát neúspešne pokúšal uzavrieť právny spor so žalovaným. Pokiaľ ide o konanie OS O. sp. zn. 17C 36/2020, v tomto sa ani nezačalo konať, keďže žalovaný nezaplatil súdny poplatok, konanie bolo zastavené a uvedené len dotvára obraz tendenčného a zavádzajúceho konania a dôkaznú núdzu žalovaného. Zdôrazňuje, že predmetom tohto konania nebol odpredaj pozemkov pod garážami, ale skutočnosť, že žalovaný sa obohacuje na úkor štátu tým, že užíva pozemky bez platného právneho dôvodu a bez toho, aby za ich užívanie platil primeranú a obvyklú náhradu.

5. Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle zásad vyjadrených v § 379 a nasl. zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) spolu s konaním, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu dôvodné nie je.

6. V odvolacom konaní vyplýva z dispozičnej zásady, že odvolací vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov a rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

7. K námietke nesprávne zisteného skutkového stavu odvolací súd poznamenáva, že dokazovanie je procesný postup, ktorý je založený na vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov súdom a ich následnom zhodnotení. Miera dokazovania teda spočíva v získavaní dôležitých poznatkov, na základe ktorých súd stanoví skutkový stav v prejednávanej veci a z ktorého potom vychádza a na ktorý následne aplikuje aj konkrétnu právnu normu, teda rozhoduje. Zistenie skutkového stavu, ktorý objektívne zodpovedá stavu veci, je jednou z najdôležitejších činností v rámci sporového konania, pretože je základným predpokladom vôbec pre rozhodnutie súdu. Dôkazmi overený skutkový stav je významný však aj z hľadiska posúdenia správnosti tvrdení strán sporu a unesenia dôkazného bremena, ktoré je predpokladom ich úspešnosti, a to obzvlášť v sporovom konaní. Odvolací súd tiež zdôrazňuje aj to, že súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom strán sporu a procesný postoj strany sporu zásadne nemôže bez ďalšieho dokazovania implikovať povinnosť súdu akceptovať návrhy, procesné úkony a obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich. Súdy sú povinné na všetky uvedené procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom strana sporu uplatňuje svoj nárok alebo sa bráni jeho uplatneniu, prípadne štádia civilného procesu. Z obsahu spisu mal odvolací súd za preukázané, že táto odvolacia námietka naplnená nebola.

8. K námietke o nesprávnom posúdení odvolací súd poznamenáva, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo, ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo, ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (do pozornosti rozhodnutie NS SR sp. zn. 7Cdo/7/2010).

9. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností súd prvej inštancie vyvodil aj správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdom prvej inštancie, na ktoré odkazuje a na zdôraznenie vecnej správnosti v súvislosti s odvolacími námietkami dopĺňa uvedené.

10. Podľa § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka, vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje.

11. Podľa § 123 Občianskeho zákonníka je vlastník v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať a požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

12. Podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

13. Podľa § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

14. Bezdôvodné obohatenie predstavuje osobitný právny inštitút mimozmluvného záväzkového práva. Pod právnym inštitútom sa rozumieť súhrn právnych noriem, ktorých zmysel, účel a funkcia sú podriadené totožnému cieľu. Cieľom právnej úpravy bezdôvodného obohatenia v Občianskom zákonníku prípadne v iných právnych predpisoch súkromného práva je reparácia nerovnováhy, ku ktorej dochádza bez relevantného právneho dôvodu v majetkovej sfére subjektov právnych vzťahov. K majetkovej nerovnováhe dochádza v právnych vzťahoch pomerne pravidelne, avšak o bezdôvodnom

obohatení možno hovoriť výlučne vtedy, ak absentuje právny dôvod tejto majetkovej nerovnováhy. Právnym dôvodom môže byť zákon alebo na základe zákona právne relevantná skutočnosť (napr. zmluva, vznik škody a podobne). Primárnou funkciou právnej úpravy bezdôvodného obohatenia je tak náprava majetkovej nerovnováhy vzniknutej z titulu absencie relevantného právneho dôvodu a v tejto súvislosti sa hovorí o funkcii reparačnej, či reštitučnej. Pokiaľ ide o plnenie bez právneho dôvodu, ťažiskom tejto skutkovej podstaty je poskytnutie plnenia jedným subjektom druhému subjektu bez počiatočnej existencie akéhokoľvek právneho dôvodu tohto plnenia.

15. V prípade užívania cudzej nehnuteľnosti bez platnej nájomnej zmluvy spočíva bezdôvodné obohatenie užívateľa v tom, že vykonával právo nájmu cudzej veci. Výška náhrady sa odvodzuje od prospechu, ktorý získal plnením bez právneho dôvodu účastník, ktorý mal povinnosť majetkový prospech vydať (Najvyšší súd ČR, sp. zn. 30Cdo 1789/2002).

16. V predmetnej veci bolo nepochybne preukázané, že žalobca je správcom nehnuteľného majetku, ktorého vlastníkom je SR podľa zákona č. 258/1993 Z.z. v znení neskorších predpisov, a to pokiaľ ide o pozemky C KN XXXX/XXX vo výmere 23 m², parcela C KN č. XXXX/XXX vo výmere 20 m² a parcela C KN XXXX/XXX vo výmere 24 m², ktoré sa nachádzajú v kat. úz. O. a sú zapísané na LV č. XXX. Na týchto parcelách sa nachádzajú stavby - garáže, súpisné č. XXXX, XXXX a XXXX, zapísané na LV č. XXXX, XXXX a XXXX, kat. O. ako vlastníctvo žalovaného. Keďže medzi stranami sporu nedošlo k uzatvoreniu platných nájomných zmlúv ohľadom užívania pozemkov, ktoré sú zastavané garážami vo vlastníctve žalovaného, žalobca v tomto konaní žiada od žalovaného vydať bezdôvodné obohatenie z dôvodu užívania pozemkov žalovaným bez právneho dôvodu za obdobie od 06.11.2019 do 28.02.2021. Keďže žalovaný v spornom období užíval nehnuteľnosti, ktorých výlučným vlastníkom je štát, pričom správu tohto štátneho majetku vykonáva žalobca, je dôvodné, aby žalovaný platil za užívanie predmetných nehnuteľností, keďže parcely užíval v súvislosti s užívaním garáží vlastnícky mu patriacich.

17. Súd prvej inštancie správne vyhodnotil, že je dôvodné, aby žalovaný platil za užívanie predmetných nehnuteľností a právny vzťah strán konania sa tak riadi režimom bezdôvodného obohatenia v zmysle predpokladov citovaného ustanovenia § 451 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka.

18. Je ďalej zrejmé, že žalobca navrhovanú cenu nájmu za dané pozemky odvodzoval od predpisu označeného ako Ceny za nájom pozemkov a nebytových priestorov Železníc Slovenskej republiky č. XXXX/XXXX-XXXX účinného od 01.07.2009 s tým, že tento predpis predstavuje návod pre jednotlivé organizačné zložky Železníc SR pokiaľ ide o výšku nájmu a zaoberá sa aj výškou nájmu pozemkov na iné ako poľnohospodárske a komerčné účely, čo je bližšie upravené v tabuľke č. 2 tohto interného cenového predpisu žalobcu. Spornou otázkou medzi stranami teda bola výška obvyklého nájmu v danej lokalite, ktorá by mala byť základom pre výpočet výšky bezdôvodného obohatenia za užívanie predmetných nehnuteľností. Podľa § 149 CSP prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhu protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky. V ust. § 150 ods. 1 CSP je upravená povinnosť strán sporu uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. S povinnosťou predkladania skutkových tvrdení je úzko spojená aj dôkazná povinnosť strán sporu, ktoré sú povinné svoje skutkové tvrdenia preukázať navrhovanými dôkazmi. Dôkazné bremeno zaťažuje každú zo strán sporu ohľadom jej skutkových tvrdení.

19. Podľa žalobcu výška nájomného, ktoré by musel žalovaný platiť, ak by nájomný vzťah k daným pozemkom existoval, je daná sumou 3,98 eur / m² / rok (výška nájomného vypočítaná podľa spomínaného predpisu ŽSR 1014 vydaného DR ŽSR č. XXX/XXXX-OXXX). Na podporu týchto tvrdení žalobca taktiež v konaní predložil znalecký posudok č. XX/XXXX vyhotovený znalkyňou Ing. Q. C., úlohou ktorej bolo stanoviť všeobecnú hodnotu pozemkov nachádzajúcich sa v kat. úz. O. - zastavené plochy v zastavanom území obce O., evidované na LV č. XXX. Znalkyňa poukázala na to, že hodnotené pozemky sú situované v lokalite radových garáží pri východnom okraji bytovej zástavby, A.. B., O.. Ide o rovinaté pozemky, ktoré sú zastavané stavbami garážových boxov vo vlastníctve fyzických osôb na pozemkoch vo vlastníctve Slovenskej republiky - Železnice SR. Hodnotené pozemky sú zastavané garážovými boxami a iný účel využitia pozemkov do budúca možno vylúčiť. Jednotkovú hodnotu pozemkov pri použití koeficientu polohovej diferenciácie znalkyňa stanovila sumou 37,80 eur / m², keď 10 % z tejto hodnota, ako to vyjadril aj prvoinštančný súd, môže predstavovať cenu nájmu daných pozemkov za m² ročne. V tejto súvislosti žalobca poukázal aj na podobný predmet sporu riešený

Okresným súdom O. v konaní sp. zn. 13C 9/2020, v ktorom predložil nové nájomné zmluvy s vlastníkmi ďalších garáží v danej lokalite, v ktorých sa vychádza z hodnoty nájmu 3,98 eur za m² ročne s tým, že pri takto stanovenej výške nájmu uzavrel nájomné zmluvy s väčšinou vlastníkov garáží v danej lokalite.

20. Súd prvej inštancie preto správnym spôsobom akceptoval žalobcom žiadanú výšku bezdôvodného obohatenia v rozsahu 3,98 eur za m² za rok pozemku užívaného žalovaným v rozhodnom období s poukazom na závery takto vykonaného dokazovania vo veci. Neobstojí v tejto súvislosti námietka žalovaného ohľadom diskriminácie jeho osoby, keď je zrejmé, že žalobca aj s inými vlastníkmi garáží v danej lokalite uzatvoril zmluvy o nájme pozemkov, v ktorých vychádzal z rovnakej hodnoty nájmu.

21. Z obsahu spisu je ďalej zrejmé, že žaloba žalobcu podaná v danej právnej veci je riadnym spôsobom podpísaná štatutárnym zástupcom žalobcu, čo vyplýva z obsahu žaloby obsiahnutej na č.l. 1 - 3 a č.l. 51 až 53, preto ani táto odvolacia námietka žalovaného dôvodná nie je.

22. Obsah spisu ďalej potvrdzuje, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci vykonal pojednávanie po prvýkrát 09.11.2021, na ktorom bol prítomný aj žalovaný, ktorého súd prvej inštancie vypočul ako stranu konania. Ďalšie pojednávanie vo veci bolo vykonané dňa 01.12.2021, na ktorom bol žalovaný opäť prítomný, vyjadril sa k veci a mal možnosť predložiť súdu prípadné ďalšie návrhy na vykonanie dokazovania. Ďalšie pojednávanie vo veci súd prvej inštancie realizoval 26.01.2022, ktorého sa žalovaný zúčastnil s tým, že pojednávanie bolo odročené na termín 04.04.2022 o 10.00 hodine. Žalovaný podaním z 22.03.2022 požiadal o odročenie tohto pojednávania z dôvodu práceneschopnosti, keď v tejto súvislosti aj predložil potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti ošetrujúceho lekára. Súd prvej inštancie akceptoval žiadosť žalovaného o odročenie tohto pojednávania a nový termín pojednávania určil na deň 27.04.2022 o 10:15 hodine. Dňa 19.04.2022 žalovaný opätovne požiadal o odročenie tohto pojednávania z dôvodu, že na tento deň je objednaný na odborné zdravotné vyšetrenie a zároveň predložil potvrdenie o objednaní na daný termín. Súd prvej inštancie túto žiadosť žalovaného o odročenie pojednávania neakceptoval, čo žalovanému aj oznámil.

23. Podľa § 183 ods. 1, 4 CSP, pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov. Pojednávanie môže byť na návrh strany odročené len vtedy, ak sa strana alebo jej zástupca z dôležitých dôvodov nemôže dostaviť na pojednávanie a zároveň od nich nemožno spravodlivo žiadať, aby sa na pojednávaní nechali zastúpiť. Ak súd zistí, že stranou uvedený dôvod na odročenie pojednávania nie je dôležitý, bezodkladne o tom upovedomí stranu, ktorá odročenie navrhla. Strana, ktorá navrhuje odročenie pojednávania je povinná uviesť telefónne číslo alebo elektronickú adresu, na ktorú ju možno upovedomiť o rozhodnutí súdu o jej návrhu na odročenie pojednávania.

24. Návrh strany na odročenie pojednávania musí obsahovať všeobecné náležitosti podania uvedené v ust. § 127 ods. 1, 2 CSP, teda ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a uvedenie spisovej značky tohto konania, ako aj osobitné náležitosti vyžadované v ust. § 183 CSP, t.j. dôvod odročenia a telefónne číslo alebo elektronickú adresu, na ktorých ju možno upovedomiť o rozhodnutí súdu o jej návrhu na odročenie pojednávania. Návrh môže byť urobený písomne a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Návrh musí byť súdu oznámený bezodkladne po tom, čo sa strana o ňom dozvedela alebo mohla dozvedieť alebo ho s prihliadnutím na všetky okolnosti mohla predpokladať. Ak súd nemieni vyhovieť návrhu strany na odročenie pojednávania, teda zistí, že stranou uvedený dôvod na odročenie pojednávania nie je daný, bezodkladne o tom upovedomí stranu, ktorá odročenie navrhla a to telefonicky alebo elektronickou poštou. Súd prvej inštancie aj v preskúmanom rozhodnutí (bod 10.) odôvodnil prečo neakceptoval ďalší návrh žalovaného na odročenie pojednávania. V tejto súvislosti zdôraznil, že napriek riadnemu poučeniu (č.l. 102) strana, ktorá navrhuje pojednávanie odročiť, musí súdu oznámiť túto skutočnosť bezodkladne po tom, čo sa o ňom dozvedela (žalovaný uvádzal, že už dlhší čas je objednaný na vyšetrenie, žiadosť o odročenie pojednávania, na ktoré predvolanie prevzal 07.04.2022, doručil súdu až 19.04.2022) a zároveň napriek spomínanému poučeniu v návrhu na odročenie pojednávania neoznámil súdu telefónne číslo, či elektronickú adresu, na ktorej ho možno upovedomiť o rozhodnutí súdu o návrhu na odročenie pojednávania. Zdôraznil, že z predloženého potvrdenia potvrdzujúceho objednanie žalovaného na odborné interné vyšetrenie, nie sú zrejmé časové údaje, kedy malo byť toto vyšetrenie vykonané. Nemožno napokon opomenúť, že žalovaný v priebehu tohto konania opakovane bol vypočutý k predmetu sporu a bol vytvorený dostatočný časový priestor, v ktorom mal možnosť sa k veci vyjadríť a predkladať súdu prvej inštancie dôkazy na podporu svojich tvrdení. Odvolací súd vo vzťahu k tejto odvolacej námietke žalovaného tak nezistil, aby

postupom súdu prvej inštancie došlo k takému nesprávnemu procesnému postupu, ktorý by znemožnil strane uskutočňovať jej patriace procesné práva v takej miere, že by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (odvolací dôvod uvedený v § 365 ods. 1 písm. b) CSP).

25. Súd prvej inštancie napokon svoje rozhodnutie riadne odôvodnil. Je potrebné uviesť, že požiadavka na riadne, úplné odôvodnenie rozhodnutia predstavuje zásadu spravodlivého procesu, čo vyplýva aj z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. Judikatúra tohto súdu však nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj taký, ktorý nie je pre rozhodnutie významný, bola daná v odôvodnení rozhodnutia odpoveď. Špecifická odpoveď sa vyžaduje na taký argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúcim (Ruiz Torija / Španielsko z 09.12.1994).

26. Súd prvej inštancie dostatočne vysvetlil, z akých dôvodov žalobe vyhovel a jeho odôvodnenie rozhodnutia zodpovedá kritériám upraveným v § 220 ods. 2 CSP. Nemožno konštatovať, že by rozhodovacím procesom súdu prvej inštancie došlo k odňatiu možnosti strán konať pred súdom a k porušeniu ich práv na spravodlivý súdny proces. Za odňatie možnosti konať pred súdom a za porušenie práva na spravodlivý súdny proces nemožno považovať to, ak súd prvej inštancie neodôvodní rozhodnutie podľa predstáv odvolateľa.

27. Za situácie, že správne je rozhodnutie súdu prvej inštancie aj v súvisiacom výroku o trovách konania, odvolací súd vzhľadom na všetky uvedené dôvody rozsudok potvrdil postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP prihliadajúc aj na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (do pozornosti rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 78/05).

28. trovách tohto odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. S ohľadom na výsledok odvolacieho konania žalovaný nemá nárok na náhradu trov a žalobcovi v tomto štádiu konania trovy nevznikli.

29. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).